

Dosarul nr. 2ra-969/21

Prima instanță: Judecătoria Bălți sediul central (jud. S. Ghercavii)
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. I. Grosu, A. Garbuz, A. Ciobanu)

ÎNCHEIERE

7 iulie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Igor Vasilos, reprezentat de avocatul Diana Sanduleac

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Andrei Plîngău, reprezentat de avocatul Ina Cepoi împotriva lui Igor Vasilos cu privire la repararea prejudiciului material și prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 18 martie 2021 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost admis apelul declarat de Andrei Plîngău și modificată hotărârea din 17 decembrie 2020 a Judecătoriei Bălți sediul central în latura încasării prejudiciului moral

constată:

La 28 septembrie 2020, Andrei Plîngău, reprezentat de avocatul Ina Cepoi a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Igor Vasilos cu privire la repararea prejudiciului material și prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la 16 iulie 2019, în jurul orelor 18:00, aflându-se în curte, în urma conflictului apărut cu vecinii din cauza gardului, i-au fost aplicate mai multe lovituri cu picioarele, în urma cărora i-au fost cauzate diverse leziuni corporale.

Astfel, pârâtul a comis o faptă de vătămare intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății care nu este periculoasă pentru viață, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății.

Conform raportului de expertiză judiciară nr. 201910D0445 din 22 august 2019, i-au fost cauzate următoarele leziuni corporale: XXXXX.

Aceste leziuni au fost produse prin acțiuni traumatice cu obiect contondent sau la lovire de acesta și au condiționat o dereglare a sănătății de lungă durată, iar ca urmare au fost calificate ca vătămare de criteriu mediu.

A menționat că pârâtul Igor Vasilos și-a recunoscut vina integral și a încheiat în acest sens acord de recunoaștere a vinovăției.

Prin sentința din 14 februarie 2020 a Judecătorei Bălți sediul central, procesul penal intentat în privința lui Igor Vasilos privind învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 152 alin. (1) Cod penal a fost încetat cu atragerea la răspundere contravențională conform art. 55 Cod penal, fiindu-i aplicată sancțiune contravențională sub formă de amendă în mărime de 150 de unități contravenționale, ceea ce constituie 7 500 de lei.

A accentuat reclamantul că, în urma celor întâmplate, a avut nevoie de îngrijire și ajutor din partea altor persoane. Locuiește în casă pe pământ și este nevoie de implicare în fiecare zi pentru menținerea casei în ordine și din această cauză a angajat două persoane ca să-l ajute la lucrările casnice în casă și prin curte.

Iar pentru aceste servicii a achitat lui Mihail Garconița, care a lucrat timp de 2 luni, suma de 10 000 de lei, iar Tamara Cheptea îndeplinea lucrări casnice și a pregătit hrană pentru dânsul, căreia pentru 2 luni i-a achitat suma de 6 000 de lei.

A mai notat că i-au fost provocate emoții negative, suferințe psihice, stres, nervi, griji, afectare sufletească și spirituală, oboseală, dificultăți, demoralizare, descurajare ș.a.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 9, 19 Cod civil, art. 2, 5, 39, 85, 166, 167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea de la Igor Vasilos în beneficiul său a prejudiciului material în mărime de 16 300 de lei, a prejudiciului moral în mărime de 50 000 de lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 17 decembrie 2020 a Judecătorei Bălți sediul central, a fost admisă acțiunea parțial.

A fost încasat de la Igor Vasilos în beneficiul lui Andrei Plîngău prejudiciul moral în sumă de 3 000 de lei.

Au fost respinse pretențiile cu privire la încasarea prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiate.

În susținerea soluției emise, având în vedere prevederile art. 118 alin. (1) CPC, prima instanță a constatat că argumentele reclamantului în privința solicitării prejudiciului material sunt declarative, nejustificate și lipsite de careva suport probant.

Totodată, prima instanță a conchis că Igor Vasilos a acționat față de Andrei Plîngău în mod ilicit cu vinovăție și urmează să repare prejudiciul nepatrimonial (moral) cauzat prin acțiunile sale.

Mai mult ca atât, reprezentantul pârâtului în cadrul ședinței de judecată a recunoscut parțial capătul pretenției privind încasarea prejudiciului moral doar în mărime de 1 000 de lei.

Astfel, instanța de judecată a considerat necesar de a admite parțial pretenția reclamantului cu privire la repararea prejudiciului moral și a încasa din contul pârâtului suma de 3 000 de lei, pe care o consideră ca o satisfacție echitabilă, luând în cont circumstanțele relevante ale cauzei, or suma de 50 000 de lei cu titlu de daună morală pretinsă de Andrei Plîngău ar reprezenta o compensație exagerată ce nu derivă din realitate.

Prin decizia din 18 martie 2021 a Curții de Apel Bălți, a fost admis apelul declarat de Andrei Plîngău și modificată hotărârea din 17 decembrie 2020 a

Judecătoria Bălți sediul central în latura încasării prejudiciului moral prin majorarea cuantumului încasat de la 3 000 de lei la 10 000 de lei.

În rest, a fost menținută hotărârea primei instanțe.

A fost încasată de la Igor Vasilos în folosul statului taxa de stat în sumă de 175 de lei.

Întru consolidarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că, din cauza acțiunilor ilicite ale lui Igor Vasilos, reclamantului/apelant i-au fost cauzate suferințe psihice ce au constat în dureri fizice, frustrare, dificultăți, disconfort rezultate în urma vătămarilor provocate de pârâtul/intimat, or Andrei Plîngău fiind XXXXX a fost în imposibilitate de a se deplasa și de a-și respecta regimul și activitățile zilnice normale.

Astfel, instanța de apel, prin prisma art. 2036 și 2037 Cod civil, a constatat că prejudiciul moral încasat de prima instanță urmează a fi majorat de la suma de 3 000 de lei la suma de 10 000 de lei, care reprezintă o recompensă echitabilă, ce ar aduce o satisfacție proporțională suferințelor și trăirilor psihice suportate de către Andrei Plîngău, urmare a acțiunilor ilicite ale lui Igor Vasilos.

La 27 aprilie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Igor Vasilos, reprezentat de avocatul Diana Sanduleac a declarat recurs împotriva deciziei din 18 martie 2021 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În susținerea recursului a invocat că atât în prima instanță, cât și în instanța de apel, dânsul niciodată nu a menționat că nu urmează să achite un careva prejudiciu moral ca urmare a infracțiunii comise, însă o sumă rezonabilă în raport cu infracțiunea comisă.

A considerat că suma de 10 000 de lei ca prejudiciu moral, încasată prin decizia recurată, este o sumă prea mare în raport cu fapta comisă și încasarea acestei sume de bani ar duce la îmbogățirea fără justă cauză a lui Andrei Plîngău și nu la o despăgubire rezonabilă.

Astfel, suma de 3 000 de lei, încasată de prima instanță, este o sumă echitabilă în raport cu prejudiciul moral pe care dânsul urmează să o achite în folosul intimatului ca urmare a faptelor ilegale comise.

La 23 iunie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Andrei Plîngău, reprezentat de avocatul Ina Cepoi a depus referință la recursul declarat de Igor Vasilos, solicitând respingerea recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 27 aprilie 2021 împotriva deciziei din 18 martie 2021 a Curții de Apel Bălți în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Igor Vasilos, reprezentat de avocatul Diana Sanduleac, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Igor Vasilos, reprezentat de avocatul Diana Sanduleac, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că

nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Igor Vasilos, reprezentat de avocatul Diana Sanduleac urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Igor Vasilos, reprezentat de avocatul Diana Sanduleac.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Iurie Bejenaru